

Το άλογο

Ο κύριος Κρακ πέρασε πολύ καιρό μες στο νερό. Αυτό συνέβηκε την εποχή που τα πλοία ήταν φτιαγμένα από ξύλο. Ρυμουλκούσαν τότε άλογα μέσα από τη θάλασσα. Τροχαλίες, σκοινιά και παλαμάρια και η δύναμη τόσων ναυτικών χεριών. Όλα μαζί ανασύρουν το καφετί άλογο από τα βάθη. Το λευκό, το μαύρο, το άλογο με την περήφανη τη χαιτή. Τόσα άλογα κάτω από τόσο νερό και τόσο αλάτι. Και τα πλοία, όπως συνήθως επέπλεαν αλλιώς είναι ναυάγια και κάποιος την πληρώνει. Και μαζεύουν τόσα άλογα, μέσα από το βυθό και τόσο, τόσο βάρος. Τόσο το βάρος που τελικά τα πλοία βουλιάζουν. Τα πλοία, οι τροχαλίες, τα σκοινιά, τα παλαμάρια και τα τόσα ναυτικά χέρια. Χωρίς πανικό, καρτερικά, χωρίς κραυγές ή στοιχήματα. Ποιος άφησε τόσο άλογο σε τέτοιο βάθος; Ο κύριος Κρακ φυσικά τα γνωρίζει όλα αυτά, τα γνωρίζει μα δεν μιλά. Τα γνωρίζει, γιατί πέρασε πολύ καιρό μες το νερό.

Il cavallo

Il signor Krak ha vissuto a lungo, molto a lungo in mare. Era l'epoca in cui le navi venivano costruite ancora in legno. A quel tempo dal mare si estraevano cavalli. Pulegge, corde, ormeggi e la forza di tante mani di marinai per tirar fuori dalle profondità il cavallo bruno. Il bianco, il nero, il cavallo con l'altera criniera. Tanti cavalli sotto tanta acqua e tanto sale. E le navi, come è loro solito, restavano a galla – altrimenti si sarebbe trattato di naufragi e qualcuno ne avrebbe pagato le conseguenze. Dai fondali si raccoglievano tanti cavalli e tanta, tanta pesantezza. Navi, pulegge, corde, ormeggi e tante mani di marinai. Senza panico, con rassegnazione, senza urla, né scommesse. Chi aveva abbandonato un tale cavallo a una tale profondità? Il signor Krak, è ovvio, lo sa, ma non lo dirà. Lo sa, perché ha vissuto a lungo, molto a lungo in mare.

Da *L'alba è un massacro signor Krak*, traduzione di Viviana Sebastio, Editore XY.IT, Arona 2018.